

Univerzita Karlova

Filozofická fakulta

Studijní program: Sociologie

Studijní obor: Sociologie

Autoreferát (teze) disertační práce

Mgr. Michaela Kudrnáčová Röschová

Using mixed modes to address nonresponse bias in surveys

*Využití smíšeného módu sběru dat k řešení „nonresponse bias“ ve
výběrových šetřeních*

Školitel: prof. PhDr. Dana Hamplová, Ph.D.

2022

Text autoreferátu

Cílem disertace je přispět k diskusi o strategiích k řešení problému nonresponse bias v pravděpodobnostních výběrových šetřeních formou osobního rozhovoru. Výběrová šetření zaznamenávají v posledních desetiletích klesající návratnost (de Heer, 1999; de Leeuw et al., 2018; Luiten et al., 2020; Steeh et al., 2001; Steeh, 1981), a to navzdory tomu, že k získání spolupráce vybraných jednotek (domácností, jednotlivců) je vynakládáno zvyšující se úsilí. Pro řadu dlouhodobých šetření bylo doloženo, že se zvýšil počet prováděných pokusů o kontakt, zintenzivnila konverze odmítnutí či se rozšířilo poskytování pobídek respondentům (Beullens et al., 2018; Curtin et al., 2000). Realizace výběrových šetření je tak stále náročnější a nákladnější (Luiten et al., 2020).

Snížená návratnost (response rate) s sebou přináší riziko tzv. nonresponse bias – systematické chyby výběru v důsledku nevyšetření části výběrových jednotek (nonresponse). Nonresponse bias vzniká, pokud jsou splněny dvě podmínky – část vybraných jednotek se neúčastní šetření a tito neúčastníci se liší od účastníků. Rozsah nonresponse bias je pak funkcí těchto dvou faktorů (Groves, 2006). Výzkumné úsilí v oblasti nonresponse a nonresponse bias prošlo dosud několika stádii (Singer, 2006). První fáze, trvající do počátku 90. let 20. století, měla za cíl především zmapovat trendy v návratnosti a zhodnotit rozsah problému se snižováním návratnosti. Druhá fáze, trvající přibližně do počátku 21. století, se zaměřila na výzkum postupů pro navyšování návratnosti (např. pobídky respondentům). Současná třetí fáze se soustředí na výzkum vztahu mezi návratností a nonresponse bias a vývoj statistických prostředků k měření a korekci vlivu nonresponse bias. Ačkoli je v současnosti k dispozici řada metod a technik pro analýzu a korekci nonresponse bias v datech, jejich možnosti jsou omezené. Jedním z důvodů je skutečnost, že tyto postupy vyžadují informace o výběrových jednotkách, které se nezúčastnily šetření a je za ně obvykle dostupná jen velmi omezená škála externích údajů. Proměnné vyžadované pro analýzu a korekci nonresponse bias musí navíc splňovat dvě omezující podmínky: korelovat jak s pravděpodobností účasti, tak se substantivními proměnnými, které jsou předmětem zájmu v daném výzkumu (Olson, 2013). Řada proměnných standardně využívaných pro tyto účely (typicky sociodemografické proměnné) koreluje s pravděpodobností účasti, avšak méně s cílovými proměnnými (Peytcheva & Groves, 2009). Ačkoli je aplikace statistických technik pro korekci nonresponse dobrou praxí, je nutné usilovat o omezování nonresponse bias již ve fázi sběru dat.

Jelikož je nonresponse bias funkcí výsledné návratnosti (resp. pravděpodobnosti vybraných jednotek se zúčastnit), nabízí se jako obecný postup ke snížení nonresponse bias usilovat o maximální návratnost. Empirické studie však ukázaly, že návratnost představuje slabý prediktor nonresponse bias (Groves & Peytcheva, 2008). Navýšením návratnosti je obvykle dosaženo poměrně malého snížení nonresponse bias (Keeter et al., 2000; Peytchev et al., 2009). Dostupné studie tak naznačují, že pro omezení nonresponse bias

není efektivní soustředit se výhradně na dosažení co nejvyšší návratnosti. Tyto empirické poznatky jsou v souladu s teoretickým pohledem na vznik nonresponse. Z významné teorie účasti ve výběrových šetřeních, Leverage Saliency Theory (Groves et al., 2000), vyplývá, že výběrové jednotky mají za daného designu sběru dat nestejnou pravděpodobnost účasti. Snížení nonresponse bias vyžaduje z teoretického hlediska změnit nestejně výchozí pravděpodobnosti účasti vybraných jednotek – zvýšit pravděpodobnost účasti u jednotek s nižší výchozí pravděpodobností, a naopak snížit pravděpodobnost účasti těch jednotek, které mají vyšší pravděpodobnost v původním designu (Groves & Heeringa, 2006). To vyžaduje aplikovat odlišný typ nebo intenzitu úsilí k dotázání vybraných jednotek. Standardní strategie pro zvyšování návratnosti (vyšší počet pokusů o kontakt, konverze odmítnutí a odměny respondentům a tazatelům) je ale poměrně komplikované aplikovat tímto způsobem, tj. zaměřit je prioritně na jednotky s nižší pravděpodobností účasti. Využití smíšeného módu sběru dat se v tomto ohledu jeví flexibilnější. Několik studií již doložilo, že aplikací dodatečného módu sběru dat se daří snižovat nonresponse bias (Sakshaug et al., 2019; Voogt & Saris, 2005).

Ačkoli je snížení nonresponse bias konečným cílem, který stojí za snahou zvyšovat návratnost, maximalizace návratnosti je stále základním řídicím principem sběru dat (Koch & Blohm, 2016; Roberts et al., 2014). Rozsáhlejšímu zapojení strategií na snižování nonresponse bias stojí v cestě zásadní bariéry. Aktivní snižování nonresponse bias klade vyšší nároky na přípravu a realizaci sběru dat – je třeba stanovit kritéria pro monitorování nonresponse bias, získávat a vyhodnocovat potřebné údaje a řídit na základě výstupů terénní sběr. To vyžaduje větší rozsah průběžného monitoringu, tak větší expertizu a organizaci terénních pracovníků. Tyto zdroje nemusí být pro řadu realizátorů sběru dat k dispozici nebo se vymykají dostupnému rozpočtu. Míry nonresponse bias dále představují méně jednoznačná a jednoduchá kritéria pro řízení sběru dat než obecně známá míra návratnosti. Je také nutné vzít v úvahu, že maximalizace návratnosti a redukce nonresponse bias mohou představovat konfliktní cíle, zvláště v kontextu zvyšujících se nákladů na terénní práce.

Strategie pro snižování nonresponse bias, která by byla dostupnější pro širší okruh realizátorů sběru dat, by tak měla naplňovat tato kritéria:

- je splněn teoretický předpoklad snižování nonresponse bias, tedy je aplikován odlišný typ nebo intenzita úsilí k dotázání jednotek s nižší pravděpodobností účasti,
- je minimalizován konflikt mezi snižováním nonresponse bias a dosažením cílového počtu kompletních případů – optimálně strategie přispívá k dosažení vyššího počtu rozhovorů,
- nejsou výrazně zvýšeny nároky na zajištění sběru dat (počet a expertiza personálu, frekvence a rozsah monitorovacích aktivit) ve srovnání se standardními postupy sběru,

- není výrazně složitější administrovat strategii ke snížení nonresponse bias ve srovnání se strategií standardního sběru,
- není vyžadován sběr a analýza dalších (para)dat,
- lze jednoduše identifikovat jednotky s nižší pravděpodobností účasti, na které se má zaměřit strategie k redukci nonresponse bias.

Empirická část disertace vyhodnocuje, zda by se jako dostupná strategie ke snižování nonresponse bias v pravděpodobnostním šetření formou osobního rozhovoru mohla uplatit CAWI konverze. Analýza využívá data z prvního ročníku Českého panelového šetření domácností (2015) – akademického panelového šetření pravděpodobnostního vzorku domácností, které organizoval Sociologický ústav Akademie věd ČR (Kudrnáčová, 2020). Ačkoli bylo plánováno dotazování pouze prostřednictvím osobního rozhovoru s tazatelem, během sběru dat byla jako jedna ze strategií ke zvýšení návratnosti doplněna možnost dotazování online (CAWI). Domácnosti, které se nepodařilo do určité doby dotázat (odmítly nebo se je nezdařilo kontaktovat), byly osloveny s prosbou o účast v online šetření prostřednictvím dopisu s unikátním linkem k vyplnění dotazníků. Zapojení CAWI konverze umožnilo zvýšit návratnost na úrovni domácností o pět procentních bodů (z 38 % na 43 %). Úspěšnost přitom byla srovnatelná mezi domácnostmi, které osobní dotazování odmítly, tak mezi těmi, které se nepodařilo kontaktovat. Praktickým závěrem tedy je, že využití této strategie se nejeví jako závislé na předchozím osobním kontaktu.

Hlavní část analýzy hodnotí, do jaké míry byla CAWI konverze úspěšná v naplnění základního cíle strategií k redukci nonresponse bias – snížit rozdíly v pravděpodobnosti účasti mezi skupinami. Pro sestavení skupin byly vybrány prediktory návratnosti na základě existující literatury. Klíčovým prediktorem návratnosti potvrzeným ve velkém množství předchozích studií je míra urbanizace – čím vyšší míra urbanizace, tím nižší návratnost (Couper & Groves, 1996). V analýze je míra urbanizace zachycena pomocí kategorií velikosti sídla. Dalším významným faktorem návratnosti je typ budovy – nižší návratnosti je obvykle dosaženo u obyvatel bytových domů ve srovnání s rodinnými domy (Olson, 2013). Bohatým zdrojem dat pro analýzu nonresponse bias představují teritoriální charakteristiky, které mohou být čerpány například z cenzů. Obvykle však chybí teoretický rámec a výběr je řízen především na základě dostupnosti dat. V analýze je proto využit teoretický rámec navržený ve studii autorů Johnson et al. (2006). Jako prediktory návratnosti jsou v něm stanoveny předpokládané strukturální determinanty sociální koheze. Sociální koheze představuje charakteristiku komunit, která má přispívat k ochotě obyvatel zapojit se do nejrůznějších prosociálních aktivit, mezi něž lze řadit i účast ve výběrových šetřeních. Mezi strukturální determinanty koheze a prediktory návratnosti využitě v této práci patří hustota populace, rezidenční stabilita, jazyková/etnická heterogenita, koncentrace nekvalitního bydlení a míra nezaměstnanosti (jako ukazatele koncentrovaného socioekonomického znevýhodnění), koncentrace manažerských či odborných pozic (jako

ukazatel koncentrace vysokých socioekonomických zdrojů). Nakonec jsou při analýze skupinové návratnosti zohledněny také indikátory sběru dat – počet pokusů o kontakt a zkušenost tazatele, aby bylo možné kontrolovat pro potenciální vliv problémů v organizaci sběru dat na návratnost.

V rámci skupin je vyhodnocena míra návratnosti jako základní ukazatel pro úspěšnost oslovení k účasti. Vedle míry návratnosti je vyhodnocena také míra kontaktu (contact rate) a míra spolupráce (cooperation rate), aby bylo možné přesněji popsat přínos CAWI ke zvýšení celkové návratnosti. K výpočtu těchto měr byly využity standardní definice AAPOR (The American Association for Public Opinion Research, 2016). Ukazatele jsou nejprve vypočítány za předpokladu, že by nedošlo ke CAWI konverzi a výsledek poslední osobní návštěvy tazatele na adrese by byl finálním výsledkem při sběru dat (počáteční míry). Dále jsou spočteny finální míry, které zahrnují také domácnosti, které se zapojily do šetření online.

Analýza skupinových měr návratnosti ukazuje, že aplikace CAWI konverze snížila rozdíly mezi skupinami napříč řadou charakteristik. Nejvýrazněji došlo k redukci rozdílů mezi velikostními kategoriemi sídel – CAWI konverze zvýšila návratnost nejvýrazněji v Praze a městech s alespoň 100 tisíci obyvateli a částečně tak vyrovnala nestejně počáteční míry návratnosti. CAWI konverze dále viditelně zvýšila účast v oblastech s vyšší koncentrací manažerských či odborných pozic, které dosáhly nižší počáteční návratnosti. Podobně CAWI konverze redukovala účast v oblastech s vyšší nezaměstnaností, které v CAPI módu dosáhly nejvyšší návratnosti. V obou případech se tak podařilo snížit variabilitu počátečních měr návratnosti mezi skupinami. Ačkoli u dalších teritoriálních charakteristik je pozitivní vliv CAWI méně patrný, přesto u nich došlo ke snížení rozdílu mezi počátečními skupinovými měřeními návratnosti (rezidenční stabilita, jazyková/etnická heterogenita, koncentrace nekvalitního bydlení).

V následující části je využita logistická regrese pro predikci pravděpodobnosti účasti, kontaktu a spolupráce v závislosti na uvedených faktorech (velikost sídla, teritoriálních charakteristiky atd.). Tato analýza sleduje stejný cíl jako analýza skupinových měr návratnosti, avšak umožňuje stanovit nezávislé efekty jednotlivých prediktorů a výsledky vyhodnotit s pomocí statistické významnosti. Nejprve jsou modelovány pravděpodobnosti účasti, kontaktu a spolupráce pro CAPI mód, poté pravděpodobnost účasti pro CAWI mód (protože u CAWI není kromě dokončeného rozhovoru možné stanovit, jak domácnost na výzvu reagovala) a nakonec pravděpodobnost účasti, kontaktu a spolupráce pro celkový soubor. Aby CAWI konverze snížila nonresponse bias vybrané charakteristiky, měl by mít efekt tohoto prediktoru opačný směr v CAWI módu než v CAPI módu a v kombinovaných datech by měl jeho efekt vymizet.

Regresní analýza ukazuje, že nezávislý efekt na pravděpodobnost účasti v CAPI módu měly následující faktory: velikost sídla, koncentrace nekvalitního bydlení, míra nezaměstnanosti a koncentrace manažerských/odborných povolání. Pravděpodobnost účasti klesá s velikostí sídla, se zvyšující se

koncentrací nekvalitního bydlení a se zvyšující se koncentrací manažerských/odborných povolání. Naopak roste se stoupající nezaměstnaností. Většina těchto efektů se odvíjí z nestejně pravděpodobnosti kontaktu mezi skupinami. V případě pravděpodobnosti účasti v CAWI módu se jako jediný nezávislý významný efekt ukázala koncentrace manažerských/odborných pozic – efekt má zde opačný směr než v případě CAPI módu. CAWI tedy především zvýšilo návratnost v těchto oblastech, které byly v původním CAPI vzorku podhodnocené. Jako nepřímý efekt se pak zvýšila pravděpodobnost účasti mezi rezidenty velkých měst, rezidenty z oblastí s větší jazykovou/etnickou heterogenitou a snížila mezi obyvateli oblastí s vyšší nezaměstnaností. Regresní analýza tak potvrzuje, že využití CAWI konverze mělo příznivý vliv na vyrovnaní odlišných pravděpodobností účasti mezi skupinami.

Další část srovnává geografickou a sociodemografickou strukturu vyšetřeného souboru s populačními distribucemi. Vyhodnocuje, zda využití CAWI konverze umožnilo přiblížit strukturu vzorku populaci (a tedy snížit nonresponse bias na těchto proměnných) či nikoli. Jak vyplývá již ze závěrů předchozí analýzy, rozdělení velikosti sídla je ve výsledném souboru zahrnujícím CAPI a CAWI respondenty bližší populačnímu rozdělení než v případě souboru s pouze CAPI respondenty. Využití CAWI vedlo rovněž k vyváženější regionální struktuře, ačkoli přínos CAWI je nižší než v případě velikosti sídla. V rámci sociodemografické struktury byly posouzeny tři základní ukazatele (pohlaví, věkové kategorie, vzdělání) užívané standardně v monitorování struktury vzorků a post-stratifikačním vážení. V CAPI módu měli muži a mladší ročníky nižší pravděpodobnost účasti než ženy a starší ročníky. V CAWI módu se jejich pravděpodobnost účasti zvýšila, avšak v kombinovaném vzorku narostlo jejich zastoupení velmi omezeně (o několik desetin procentního bodu) a efekt CAWI na distribuce pohlaví a věku lze tak považovat za zanedbatelný. Větší tendence k účasti mezi vzdělanějšími osobami, která je patrná již v CAPI módu, v CAWI dále posílila. V kombinovaném vzorku tak vzrostlo zastoupení osob s vyšším vzděláním (ISCED 5, 6, 7) a zvýšil se rozdíl výběrové distribuce oproti populační o přibližně jeden procentní bod. Ačkoli CAWI konverze má za následek vyšší vychýlení vzdělání, nejedná se vzhledem k velikosti tohoto efektu o zásadní změnu.

CAWI konverze v případě prvního ročníku Českého panelového šetření domácností splnila nároky na přístupnou strategii pro redukci nonresponse bias: pro získání domácností s nižší pravděpodobností účasti aplikovala odlišný typ úsilí o získání spolupráce; umožnila efektivní alokaci zdrojů – CAWI mód vyžaduje jiný typ zdrojů než opakované osobní kontakty na adrese; administrace online dotazování byla poměrně jednoduchá a tato strategie nevyžadovala sběr dalších paradat – o přidělení k CAWI módu rozhodoval výsledek kontaktu, který byl zaznamenáván v rámci běžného sběru. Předložená analýza ukázala, že CAWI konverze umožnila zvýšit návratnost a snížit rozdíly v pravděpodobnostech účasti napříč řadou teritoriálních charakteristik, tedy omezit nonresponse bias.

CAWI konverze se tedy jeví jako vhodná strategie jak pro snižování nonresponse bias, tak souběžně zvýšení produkce v pravděpodobnostních šetřeních formou osobního rozhovoru. Hlavním přínosem je potenciál pro navýšení účasti mezi obyvateli větších měst, kteří jsou tradičně ve výběrových šetřeních podreprezentováni. Je však třeba zohlednit, že tato strategie pravděpodobně zároveň povede k vyššímu zastoupení více vzdělaných skupin.

Literatura

- Beullens, K., Loosveldt, G., Vandenplas, C., & Stoop, I. (2018). Response rates in the European Social Survey: Increasing, decreasing, or a matter of fieldwork efforts? *Survey Methods: Insights from the Field*, 1–12.
- Couper, M. P., & Groves, R. M. (1996). Social environmental impacts on survey cooperation. *Quality and Quantity*, 30(2). <https://doi.org/10.1007/BF00153986>
- Curtin, R., Presser, S., & Singer, E. (2000). The effects of response rate changes on the index of consumer sentiment. *Public Opinion Quarterly*, 64(4), 413–428. <https://doi.org/10.1086/318638>
- de Heer, W. (1999). International response trends: results of an international survey. *Journal of Official Statistics*, 15(2), 129–142.
- de Leeuw, E. D., Hox, J. J., & Luiten, A. (2018). International nonresponse trends across countries and years: An analysis of 36 years of Labour Force Survey data. *Survey Methods: Insights from the Field*, 1981.
- Groves, R. M. (2006). Nonresponse rates and nonresponse bias in household surveys. *Public Opinion Quarterly*, 70(5), 646–675. <https://doi.org/10.1093/poq/nfl033>
- Groves, R. M., & Heeringa, S. G. (2006). Responsive design for household surveys: Tools for actively controlling survey errors and costs. *Journal of the Royal Statistical Society. Series A: Statistics in Society*, 169(3), 439–457. <https://doi.org/10.1111/j.1467-985X.2006.00423.x>
- Groves, R. M., & Peytcheva, E. (2008). The impact of nonresponse rates on nonresponse bias: A meta-analysis. *Public Opinion Quarterly*, 72(2), 167–189. <https://doi.org/10.1093/poq/nfn011>
- Groves, R. M., Singer, E., & Corning, A. (2000). Leverage-saliency theory of survey participation: Description and an illustration. *Public Opinion Quarterly*, 64(3), 299–308. <https://doi.org/10.1086/317990>
- Johnson, T. P., Cho, Y. I., Campbell, R. T., & Holbrook, A. L. (2006). Using community-level correlates to evaluate nonresponse effects in a telephone survey. *Public Opinion Quarterly*, 70(5), 704–719. <https://doi.org/10.1093/poq/nfl032>
- Keeter, S., Miller, C., Kohut, A., Groves, R. M., & Presser, S. (2000). Consequences of reducing nonresponse in a national telephone survey. *Public Opinion Quarterly*, 64(2), 125–148. <https://doi.org/10.1086/317759>

- Koch, A., & Blohm, M. (2016). *Nonresponse bias* (GESIS Survey Guidelines). https://doi.org/10.15465/gesis-sg_en_004
- Kudrnáčová, M. (2020). *Czech Household Panel Survey. Data documentation. Waves 1 (2015) to 4 (2018)*. The Institute of Sociology of the Czech Academy of Sciences. http://dspace.soc.cas.cz:8080/xmlui/bitstream/handle/123456789/4868/TI_CHPSEN101_401.pdf?sequence=1
- Luiten, A., Hox, J., & de Leeuw, E. (2020). Survey nonresponse trends and fieldwork effort in the 21st century: Results of an international study across countries and surveys. *Journal of Official Statistics*, 36(3), 469–487. <https://doi.org/10.2478/jos-2020-0025>
- Olson, K. (2013). Paradata for nonresponse adjustment. *Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 645(1), 142–170. <https://doi.org/10.1177/0002716212459475>
- Peytchev, A., Baxter, R. K., & Carley-Baxter, L. R. (2009). Not all survey effort is equal: Reduction of nonresponse bias and nonresponse error. *Public Opinion Quarterly*, 73(4), 785–806. <https://doi.org/10.1093/poq/nfp037>
- Peytcheva, E., & Groves, R. M. (2009). Using variation in response rates of demographic subgroups as evidence of nonresponse bias in survey estimates. *Journal of Official Statistics*, 25(2), 193–201.
- Roberts, C., Vandenplas, C., & Stähli, M. E. (2014). Evaluating the impact of response enhancement methods on the risk of nonresponse bias and survey costs. *Survey Research Methods*, 8(2), 67–80.
- Sakshaug, J. W., Cernat, A., & Raghunathan, T. E. (2019). Do sequential mixed-mode surveys decrease nonresponse bias, measurement error bias, and total bias? An experimental study. *Journal of Survey Statistics and Methodology*, 7(4), 545–571. <https://doi.org/10.1093/jssam/smy024>
- Singer, E. (2006). Introduction: Nonresponse bias in household surveys. *Public Opinion Quarterly*, 70(5), 637–645. <https://doi.org/10.1093/poq/nfl034>
- Steeh, C. G. (1981). Trends in nonresponse rates, 1952-1979. *Public Opinion Quarterly*, 45(1), 40–57. <https://doi.org/10.1086/268633>
- Steeh, C., Kirgis, N., Cannon, B., & DeWitt, J. (2001). Are they really as bad as they seem? Nonresponse rates at the end of the 20th century. *Journal of Official Statistics*, 17(2), 227–247.
- The American Association for Public Opinion Research. (2016). *Standard definitions: Final dispositions of case codes and outcome rates for surveys. 9th edition*.
- Voogt, R. J. J., & Saris, W. E. (2005). Mixed mode designs: Finding the balance between nonresponse bias and mode effects. *Journal of Official Statistics*, 21(3), 367–387.

Publikační, akademická či pedagogická činnost studenta/ky

Pedagogická činnost

2017/08–2019/05, Filozofická fakulta Univerzity Karlovy

příprava a výuka celofakultního kurzu metodologie společenskovedního výzkumu, realizováno v rámci projektu Zvýšení kvality vzdělávání a jeho relevance pro potřeby trhu práce, příjemce Filozofická fakulta UK, projekt OP VVV (CZ.02.2.69/0.0/16_015/0002362)

2011/2012–2018/2019, Filozofická fakulta Univerzity Karlovy

vedení seminářů k úvodnímu metodologickému kurzu pro bakalářské studenty sociologie

Publikace

Sládek, M., Kudrnáčová Röschová, M., Adámková, V. et al. 2020. „Chronotype assessment via a large scale socio-demographic survey favours yearlong Standard time over Daylight Saving Time in central Europe.“ *Sci Rep* 10, 1419. <https://doi.org/10.1038/s41598-020-58413-9>

Kudrnáčová, M. 2019. *České panelové šetření domácností. Dokumentace k datům. Vlna 1 (2015) – vlna 4 (2018)*. Verze 5.0. Praha: Sociologický ústav AV ČR, 21. 11. 2019, 81 s. (2020 AJ verze)

Kudrnáčová, M. 2019. *České panelové šetření domácností. Dokumentace k datům z kontaktních formulářů. Vlna 1 (2015) – vlna 4 (2018)*. Verze 3.0. Praha: Sociologický ústav AV ČR, 21. 11. 2019, 11 s. (2020 AJ verze)

Kudrnáčová, M. 2019. *České panelové šetření domácností. Dokumentace k časovým snímkům. Vlna 1 (2015) – vlna 4 (2018)*. Verze 4.0. Praha: Sociologický ústav AV ČR, 21. 11. 2019, 3 s. (2020 AJ verze)

Röschová, M. 2017. *Kvalita života v českých rodinách. Proměny české společnosti 2015–2016. Zpráva z výzkumu*. Praha: Sociologický ústav AV ČR, září 2017, 32 s.

Röschová, M. 2016. „What does opposition to a US radar station in Brdy tell us about Czech public opinion?“ Pp. 236–240 (Chapter 28) in P. Lyons, R. Kindlerová (eds.). *Contemporary Czech Society*. Prague: Institute of Sociology of the Czech Academy of Sciences.

Röschová, M. 2016. „How do Czechs spend their time?“ Pp. 416–421 (Chapter 55) in P. Lyons, R. Kindlerová (eds.). *Contemporary Czech Society*. Prague: Institute of Sociology of the Czech Academy of Sciences.

Röschová, M. 2016. „What’s in a name?“ Pp. 422–429 (Chapter 56) in P. Lyons, R. Kindlerová (eds.). *Contemporary Czech Society*. Prague: Institute of Sociology of the Czech Academy of Sciences.

Röschová, M. 2015. Randomized response techniques in the self-report study of delinquency (Czech). Pp. 189–209 E. Moravcová, Z. Podaná, J. Buriánek (eds.). *Youth Delinquency – Trends and Context*. Prague: Triton.

Vytvořené datové soubory (výběr)

Kudrnáčová, M., L. Hrubá. 2019. *Proměny české společnosti, hlavní datový soubor – vlna 4, červen až říjen 2018*. [datový soubor]. Verze 1.0. Praha: Sociologický ústav AV ČR [producent]. Český sociálněvědní datový archiv SOÚ AV ČR [distributor]. Dostupný z: <<http://nesstar.soc.cas.cz/>>.

Kudrnáčová, M. *Proměny české společnosti, kontaktní formuláře – vlna 4, červen až říjen 2018*. [datový soubor]. Verze 1.0. Praha: Sociologický ústav AV ČR [producent]. Český sociálněvědní datový archiv SOÚ AV ČR [distributor]. Dostupný z: <<http://nesstar.soc.cas.cz/>>.

Kudrnáčová, M., L. Hrubá. 2019. *Proměny české společnosti, hlavní datový soubor – vlna 3, červen až říjen 2017*. [datový soubor]. Verze 1.0. Praha: Sociologický ústav AV ČR [producent]. Český sociálněvědní datový archiv SOÚ AV ČR [distributor]. Dostupný z: <<http://nesstar.soc.cas.cz/>>.

Kudrnáčová, M. 2019. *Proměny české společnosti, kontaktní formuláře – vlna 3, červen až říjen 2017*. [datový soubor]. Verze 1.0. Praha: Sociologický ústav AV ČR [producent]. Český sociálněvědní datový archiv SOÚ AV ČR [distributor]. Dostupný z: <<http://nesstar.soc.cas.cz/>>.

Kudrnáčová, M., L. Hrubá. 2018. *Proměny české společnosti, hlavní datový soubor – vlna 2, červen až říjen 2016*. [datový soubor]. Verze 1.0. Praha: Sociologický ústav AV ČR [producent]. Český sociálněvědní datový archiv SOÚ AV ČR [distributor]. Dostupný z: <<http://nesstar.soc.cas.cz/>>.

Kudrnáčová, M. *Proměny české společnosti, kontaktní formuláře – vlna 2, červen až říjen 2016*. [datový soubor]. Verze 1.0. Praha: Sociologický ústav AV ČR [producent]. Český sociálněvědní datový archiv SOÚ AV ČR [distributor]. Dostupný z: <<http://nesstar.soc.cas.cz/>>.

Kudrnáčová, M., 2018. *Proměny české společnosti, kontaktní formuláře – vlna 1, červenec až prosinec 2015*. [datový soubor]. Verze 1.0. Praha: Sociologický ústav AV ČR [producent]. Český sociálněvědní datový archiv SOÚ AV ČR [distributor]. Dostupný z: <<http://nesstar.soc.cas.cz/>>.

Kudrnáčová, M., L. Hrubá. 2018. *Proměny české společnosti, hlavní datový soubor – vlna 1, červenec až prosinec 2015*. [datový soubor]. Verze 3.0. Praha: Sociologický ústav AV ČR [producent]. Český sociálněvědní datový archiv SOÚ AV ČR [distributor]. Dostupný z: <<http://nesstar.soc.cas.cz/>>.

Prezentace na konferenci

Röschová, M. „Kvalita života v rodinách z perspektivy užívání času.“ *Fórum rodinné politiky* (panel Struktura rodiny a kvalita života), Plzeň, 31. srpna – 1. září 2017.

Röschová, M. „Predicting randomness: differences in stability of attitudes to a foreign policy issue.” *Differences, Inequalities and Sociological Imagination*, Conference of the European Sociological Association, Prague 25–28 August 2015.

Röschová, M. „On the comparability of crosswise model and direct questioning.“ *Modes, Measurement, Modelling: Achieving Equivalence in Quantitative Research*, ESA RN21 / EQMC Conference, Mannheim, 24–25 October 2014.

Röschová, M. „Crosswise model in delinquency survey: how guessing answers intervenes in prevalence estimates.“ *Criminology of Europe: Inspiration by Diversity*, European Society of Criminology Annual Conference, 10–13 September 2014.

Účast na projektech (výběr)

2. cyklus The Programme for the International Assessment of Adult Competencies (PIAAC), 2019–2023

Výzkum realizován v rámci projektu Systémové prostředí k prohlubování kompetencí, UpSkilling, příjemce Národní ústav pro vzdělávání, nyní Národní pedagogický institut, projekt ESF OPZ (CZ.03.1.54/0.0/0.0/15_020/0013987).

Role: národní koordinátorka šetření

5.–6. ročník šetření České panelové šetření domácností (CHPS), 2019–2020

Výzkum realizován v rámci projektu Kumulativní efekty sociálního znevýhodnění na zdraví a kvalitu života, hlavní příjemce Sociologický ústav AV ČR, poskytovatel TA ČR (TL02000190).

Role: metodologická příprava, příprava dotazových instrumentů, koordinace práce dodavatelů sběru dat, zpracování datových souborů a dokumentace

1.–4. ročník České panelové šetření domácností (CHPS), 2014–2018

Výzkum realizován v rámci projektu Dynamika změny v české společnosti, hlavní příjemce Sociologický ústav AV ČR, poskytovatel GA ČR (GB14-36154G).

Role: metodologická příprava, příprava dotazových instrumentů, koordinace práce dodavatelů sběru dat, zpracování datových souborů a dokumentace